

periode skete faktisk nogle justeringer, som man ikke kaldte danske devalueringer, men opskrivninger af den tyske D-mark. Om den ene skrives ned, eller den anden skrives op, så var det opskrivninger af den tyske D-mark.

Hvorfor gjorde Tyskland det? For at forværre tysk industris konkurrenceevne? For at lave alle de ulykker, som der nu bliver nævnt fra Venstres og De Konservatives og Socialdemokratiets side? Nej, Tyskland var i en stærk position. Man havde mulighed for at revaluere og dæmpe inflationspresset, og den mulighed benyttede man sig af. Det gjorde tyske lønmodtagere og borgere rigere. Nu har vi muligheden. Derfor bør vi da også gøre det.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Altså skulle vi ikke pille al indpakningen væk. Det handler om, at hr. Frank Dahlgaard er imod dansk deltagelse i den fælles mønt. Det Konservative Folkeparti og et stort flertal i Folketinget går ind for dansk deltagelse i den fælles mønt. Det er det, det handler om.

Så prøver hr. Frank Dahlgaard på alle mulige måder med spørgsmål og beslutningsforslag at smide sand i maskineriet. Og det er fair nok. Men jeg er ret sikker på, at dette forslag her om at revaluere den danske krone ikke ville være kommet fra hr. Frank Dahlgaard, hvis ikke det var, fordi vi var midt i en kampagne op til afstemningen i september måned om dansk deltagelse i den fælles mønt.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Nej, det handler ikke om at smide sand i maskinen. Det handler om, at vi har en selvstændig krone, og så skal vi bruge den.

For det er fuldstændig rigtigt, at hvis vi besluttede os for nu, at kronen skal ligge fast, plus/minus 2 1/4 pct., men at vi ikke rører ved centralkursen i forhold til euroen for tid og evighed, jamen så kunne vi lige så godt indføre euroen. Meningen er netop, at vi har en nødbremse, som vi kan trække i ved uforudsete og markante begivenheder, og det er en uforudset og markant begivenhed, at euroen er faldet så meget.

Sandheden er jo, at man nede i Frankfurt og i Bruxelles og andre steder er dybt, dybt bekymret for, om det her europoprojekt kan vare someren over, dybt, dybt bekymret. Der står i dag at læse i Information, refereret fra tyske aviser,

at dette her gør Tyskland fattigere. Det er den tyske finansminister, det er tyske vismænd, der taler om det.

Nu har vi muligheden med vores egen valuta, der stadig væk er vores egen, at liste os fri af dette her fri fald og denne devaluering, der sker af euroen, ved at modvirke det, ved at bruge kronen og ved at opskrive lidt. Det er bare det, det handler om.

Anne Baastrup (SF):

Da hr. Jes Lunde ikke kan være til stede, skal jeg læse hans tale op.

SF er af den opfattelse, at det tjener Danmarks langsigtede økonomiske interesser bedst at fortsætte fastkurspolitikken i forhold til euroen. En fast linje i denne politik giver erhvervsvirksomhederne det mest stabile grundlag for at vurdere risici i udenrigshandel, og det er samtidig det bedste grundlag for at hindre spekulation imod kronen.

Valutakurspolitikken egner sig ikke til at blive ændret af hensyn til kortsigtede omskifteligheder i forholdet mellem euro og dollar.

Valutakurspolitik drejer sig derimod meget om langsigtet troværdighed.

I SF lægger vi vægt på at fastholde Danmark i ERM II-aftalen, hvor vi følger euroen tæt og samtidig har en forpligtende aftale med eurolandene om, at de vil støtte kronen, hvis den kommer under pres fra spekulanter. Så skal spekulanterne ikke kun vælte vores nationalbank, men også Den Europæiske Centralbank. Det giver de bedste garantier for kronen, og det er samtidig et helt nødvendigt værn, så vi ikke kommer i spekulanternes vold, når flertallet i befolkningen stemmer nej til ØMU'en den 28. september.

Egil Møller (DF):

Da vores ordfører på området, hr. Kristian Thulesen Dahl, ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg på Dansk Folkepartis vegne fremføre følgende:

Det er sådan, at forslagsstilleren i bemærkningerne til beslutningsforslaget stort set alene har omtalt positive følger af en vedtagelse af dette beslutningsforslag.

Der er jo også negative. Der er bl.a. – og det har andre ordførere været inde på – de handelsmæssige eksportinteresser. Men jeg vil også samtidig sige, at skulle regeringen få held til at skræmme et flertal af vælgerne til ved afstemningen den 28. september til at stemme for af-